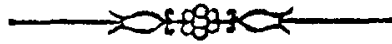

මහාගණවණ්ණාව.

නමෝනස්ස ගණවතො අරහතො
සමමාසමුබ්බස්ස.

- 1 අතිරසෙන පටිගුත්ත මහත්සතුමන
තස්මිං ජිනමහි ධරතෙව පතිඨිතො යො
විත්තාමණිං විය විරොචති සො ජනානං
සයානං දදාතු මහිසසිගණ්ඨපරපාං
- 2 ලබ්භිකාපසගගරණමහි තථාගතස්ස
දෙවාධිපෙන සුමනෙන මහාසසෙන
විස්සානිතං මණ්ණිකිරිට්ඨිවුජ්ජලනතං
ධම්මිස්සරස්ස වරධාතුගණෙහි පුණ්ණං
- 3 ලබ්භාග සබ්බපඨමං සුපතිඨිතනතං
ලොකසංසිඛමහිසසිගණ්ඨපරපං
සඬාය වොදිතමතො අභිවණ්ණසිස්සං
සුචාත තං පමුදිතාව භවතතු සබ්බො

සමමාධිලක්ඛිතාලිඛිත කල්පපාදපායමානවු අපගේ ගෞ
තම සමමාසමුබ්බරජාණන් වහන්සේ මෙයින් සාරසංඛ්‍ය කල්පල
ක්ඛයකින් අතිතයෙන් මොහාකිකාරවිධංසනෙකප්‍රදීපායමා
නවු දීපඛකර වුදුරජාණන්වහන්සේගේ ශ්‍රීපාදමූලයෙහිදී විවරණශ්‍රී
ලදින් සසර සැරිසරන්නාහු අනකාපරිමාණ කාලයක් ඇස් ඉස්
මස් තුනුලේ හිත් දන්දී සමග්‍රංගන්පාරමිධම්මයන් කුළුනන්වා අ
නතයෙහි විශ්වතතත්මභාවයෙහි සිට දෙරණ අහස් සපුරා සත්
කුලපථි මහමෙර ආදිවු අවෛතනික වස්තූන් පවා දුනවිෂයෙහි
ප්‍රශංසාකරන්නවුන් මෙන් වෙවුල්වා තුෂිතභවනයෙහි ඉපිද අප
මණ සැපත්විදිමින් දසදහසක් සත්වල දිව්‍යබ්‍රහ්මයන්ගේ ආග
ධනාවෙන් පවමහාදිලොකනය කොට ශාක්‍යකුලාමිර වසුරෙවා
යමාණ විශිෂ්ටරූපලාවණ්‍යශ්‍රීත් විශ්වමානවු මහාමායාදේවීන් කුස

පිළිසිඳු භ්‍රමරගණවිවුලිබිත ලුම්බිනිවතොද්‍යානයෙහිදී පුසුතව ක්‍රම
යෙන් වැඩී රජපිරිපැමිණ උයන්කෙළියට නික්ම සතරපුවතීමිති
දක ගිහිගෙහි කලාකිරි—

“සසොධධං පිණ්‍යසොධධරං
අනඛරඛගඛජභුතමගං
දෙවච්ඡන්ද්‍රජලිතං පතිබ්බතං
හිඛා ගතො සො සුගතො ගඤ්චො.”

නානාසනානි සයනානි නිවෙසනානි
බාහානිභානි රතනාකරසනානිභාන
තත්‍රස්සිතානි රතනඛජභුසිභාන
හිඛා ගතානි හිමබ්‍රහ්මාගතානි”

යනාදීන් වඤ්ඤිතවූ අද්භූතරජවිභූතින්හැර වීදවස් රුත්‍රයෙහි
ජනනාමානායා සභායව කන්තකනම්භු තුරඛාරජයා පිට හැනි මහ
හිනික්මන් කොට අනෝමානම් ගංතෙරදී සවනීය කරපලාවොලල
සිත බඩිතලතාවෙන් අනඛග නමැති මංගයා වාසයකරන්නාවූ
ලියමැදුරක් වන් සුගඛගඛජාතපරිභාවිත සුනිලකෙශකලාසය
කපා අහසට දමා මහණව සාවුරැද්දක් දුජ්කරත්‍රයා කොට අප
පාලනාශ්‍රොධමුලයෙහිදී සුජාතානම් සිටුපුව දුන් කිරිපිඬු පිළි
ගෙන—

“වෙලානිලාලුලිතපලවකෙළිලිලා
දොලාසුලොලලිකුලාවලිකෙළිරමෙම
ඵලලාවලිමිකුසුමාකුලසාලමාලෙ
තෙරජරුසුපවතමහි කදු රමාමි.”

යනාදීන් වඤ්ඤිතවූ තෙරජරුනම් ගංතෙරදී එකුන්ප
නස් පිඩක් කොට වලඳු තලිය උඩුගහට හැර සල්වෙනෙහි දිවා
විහරණය කොට සවස දෙවියන් සැදු මහින් භ්‍රමතාබොධිසථාන
යට වැඩ කුශමුඛසලිපාතයෙන් සමුද්භූතවූ තුදස්ථියන් විජාසනා
රුචිව පැදුම්දිග බලා වැඩහිඳ හිරු අසනයට නොයනතෙක්—

“නානාවෙස විරූපගෙරවරවං සනතඛපඤ්චායුධං
මාපෙකානතිදුරුණං සුමහතිං සෙනං සසෙනො සයං
මාගුරුස්සදිසඬිසසොජනසතං නාගං ආගංවාචලං
බිහුච්ඡං ගිරිමෙඛලං ගජවරං භූතාදභිමුසුරං.”

දසෙස්සවා බහුධා සුභිසනකරං මාරුතභාවස්ථ සෙ,
මාපොකාන සහසාරාහුමඛිලං දිනනායුධායුජ්ජලං
ගජේකෙතා වසුධාතලං නහතලං කභෙකර්මං පලා-
පෙනො බ්‍රහ්මසුත්තරෙ ව ගරුලෙ නාගෙ ගයෙනාකුලෙ”

යනාදීන් කියනලද ප්‍රකාර ඇති දුෂාරසපරිවාරමාරපර්ක්ශ
කොට ප්‍රථමයාදියෙහි පුළුන්විසාසානුස්මාතිකුතය ලැබ මධ්‍යම
යාමයෙහි අනන්‍යාපරිමාණ සත්වල සකලදෙයවස්තුන් කර
තලාමලකකුමයෙන් දක්නාදී දිවැස් ලැබ පශ්චිමයාමයෙහි සවා
සනා සඵකෙලයෙන් ප්‍රභ්ණකොට ලොවුතුන්බුබුර්ජයට පැමිණ
දශබලවතුළුභේශාරදායුතයෙන් සැරඟි බෝමැඩපෙදෙස්හිම
අනුක්‍රමයෙන් සත්සති යවා අටවැනියෙහි අප්පාලනාග්‍රොධ
මුලයෙහි වැඩිහිඳ තමන්වහන්සේ මතුදෙසන්නාවූ සබ්බසෙහි ගැඹු
රැබැව් පරික්‍ෂාකොට වදාන ඉමිමදේශනාවෙහි නිරුත්සාහිව වැඩ
හිඳ ඒ සිත්දත්තවූ දසදහසක් බ්‍රහ්මයන්විසින් පිරිවරනලද
සතම්පතිමහාබ්‍රහ්මන්සයාවිසින් ආරාධනාකරනලදව කවරක්හට
පලමුකොට ධර්මදේශනාකෙරෙමදෙහොයි ලොව බලාවදුරා පස්
වගමහඤ්ඤන්වහන්සේ තමන්වහන්සේට කල උපකාර සිතීමකොට
එයින් නැති සැටයොදුන් මගගෙවා කසිරට බරණැස්පුර පැමිණ
ඇසලමස පුඤ්ජපොභෝදවස් පස්වගමහඤ්ඤන්වහන්සේ වසන්
නාවූ ඉසිපතනයට වැඩ අසූඤ්ඤාණසුඤ්ඤ මහතෙරුන් ප්‍රමු
ඛකොට ඇති අටලොස්කෙලක් පමණ බ්‍රහ්මයන් සබ්බමාතසා
නය කරවමින් ධර්මසන්තාවතුම්සුත්‍රානය දෙශනාකොට වදුරා
පස්වනදිනෙහි පස්වගමහඤ්ඤන්වහන්සේ අභිත්ඵලයෙහි පිහිටුවා
එදවස් රාත්‍රියෙහි යසතම්කුලපුත්‍රයාහට සෝවාන්ඵලය දෙවාවදු
රා දෙවෙනිදවස් රහත්කරවා ඔහුගේ පිරිවර සිවුපනස්දෙනකු
න්ද රහත්කරවා මේකුමයෙන් ලෙවිනි එක්සැටක් රහත්න් ඇතිවූ
කල්හි වස්වාස අනුතයෙහි පවරා—

“පරස්මත්තනො අත්ථං කරොනා පඨවිං ඉමං
බ්‍රහ්මරත්තා මජ්ඣසානං ධම්මං වරථ හික්ඛවො”

යනාදීන් මහණෙනි අත්හටද තමහටද වැඩ පිණිස මේපෘථ
වියෙහි මුණුමසන්ට ධර්මය කියමින් ගම් නියමිගම් රාජධානියෙහි
සැරසර ඇවිදුවයි ඒ ඒ දික්හි මහරහතන් යවා තමන්වහන්සේ
උරුවෙල්දනවිවට වඩනාසේක් අතරමග කපුවනයෙහි හඳුවගත්
යනම් ගජකුමාරවරුන් තිස්දෙනකු දක ඔවුන්ගේ වරිතානුකූ
ලවූ පරිද්දෙන් ධර්මදේශනාකොට එහිහිසුභාවයෙන් මහ
ණකොට උරුවෙල්දනවිවට වැඩ තුන්දහස්පන්සියයක් පමණ පෙ
ලහර දක්මමින් උරුවෙලකාශප ප්‍රමුඛවූ දහසක්පමණ තවුසන්

පිරිවරකොට ඇති තුන්බැජ්ජිලියන්ගේ ලබ්ධිය දුරුකොට ඔවුන්
දමනයෙහි ලබ්ධි එහි වාසයකලසේකැ මෑතභාගයෙහි අගුමග
බ දෙරටවාසිහු උරුවෙලකාශපයන්ට මහදන් එළවුවාහුය. උරු
වෙලකාශපනෙම මසුරුවැවින් මඩනාලද්දේ මේ මහාශ්‍රමණ
තෙමේ රැස්වූ මහාජනයා මධ්‍යයෙහි ප්‍රාභ්වායඝීයක් කෙළේවිනම්
මාගේ ලාභයත්කාර පිරිහෙන්නේයයි සිතූයේය—ඔහුගේ අදහස්
දත් භාග්‍යවත් බුදුරජාණන්වහන්සේ උරුවෙලකාශපයන්ගේ
පැහැදීම හෙතුකොටගෙන වෙන්ව වාසයකලසේකැ

“ගන්තාන උතතරකුරු. ගගවා තදුනි
පිණ්ඩ. වරිකි රමණීයත්මාලයද්දී.
ආගම ම සාදුරසනිරහරාහිරාමෙ
නොතතනකෙ මුහුණට රො පරිභූජියාග.

විනේශය එවමහමසුතරංව කාලං.
ආසාමි සාසනමිම. හි අනාගතෙසු
ලබ්ධිකාලෙ හවති තනි ඉදුනි යකඩ
සමිධාධමයා මම තනි ගතෙසුදුනි.

සබ්බාමනුසස්ස භයං පවිනස්සනිති
මන්තා තනො යනිවරො කරුණං සතෙන
සඤ්ඤාසනෙහි පරිනවරවිව රතන
නිශ්‍රොධපකකසද්දිසං වරපංසුකුලං.

ධාරෙති සෙලමයසුඤ්ජරපතනතඤ්ඤා
ජබ්බණ්ණරංසිනිවහං දිසි පුරගනෙනා
සමෙබ්බාසිතො නවම පුස්සජපුණ්ණමාසෙ
ලබ්ධිකාලං විජයිතුං නහසාගමාසි.

බ්‍රහ්මාසුරාමරඵණ්ණොරුලාව සිඬ
විජ්ජාධරාදිජනනා සහපාරිසජ්ජා
කෙතාතපනකපදිපුරුතොරණෙහි
පුජං අකංසු මහතිං ගගනායනමති”

යනුහෙයින් භාග්‍යවත් බුදුරජාණන්වහන්සේ එකල්හි උතු
රුකුරුදිවසිනට වැඩ පිටුපිණිස හැසිර සිත්කලවූ හිමාලයපච්ඡි
යට ආගමනයකොට මිහිරිසවත් පැත්තට සිත්කලවූ අනවතපා
විල්සමීපයෙහි පිණ්ඩපාතාහාරය වලඳු මෙසේ සිතාවදුලසේක.
මම ඉතා සිලප්‍රවූම කාලයක් ජීවමානව සිටිනෙමි මතු අනාග
තකාලයෙහි මාගේ ශාසනය ලක්දිවතෙලෙහි ඇතිවන්නේය. ඒ

මහාවිහරයේ ඉස්මතියෙහි සිටින බුදුන් වහන්සේ වැඩිමහල් ආරාමය